

OLE 96.- INT
HAK FORINT

KUMOROM

Már hónapok óta tartott a szegénység. A telepen senkitől sem lehetett pénzt kölcsönkérni, vagy a kisebb gyerekeket a készülőétel illatára küldeni, hogy ott ácsingózzanak. A fonott kosarakat, tyűkülöket sem lehetett már eladni a faluban, nagyobb keletje volt a műanyagból készült áruknak.

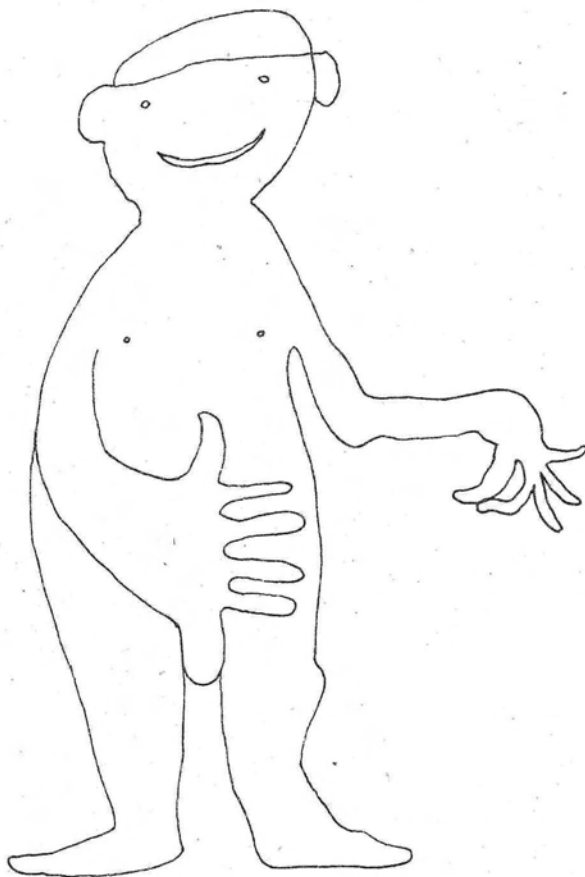
Négy-öt férfi összefogott, és éjszaka kilopóztak a telepsarkán lévő döngkúthoz. A zsákokat megpakolták hússal, ügyelve arra, hogy a marha bendőjét egészben szállítsák haza. Kesernyészag árasztotta el a telepet, kutyák és emberek elégedetten néztek egymásra.

Már harmadik napja ettek, amikor egy kislány hányt, és elszíneződött a bőre.

Fertőtlenítő-kisasszonyok és rendőrök jöttek: a fehérköpenyes hölgyek porokat fújtak a házakba, a rendőrök pedig ütöttek jobbra-balra. A dulakodásból verekedés lett, s az asszonyok riadtságukban felhúzták szoknyájukat a hasukig, és vérző, meztelen altestüket erősen csapdosva nyitott tenyerükkel, sorfalat álltak. A férfiak megmenekültek, a rendőrök és a kisasszonyok kétségbeesetten futottak, miközben az asszonyok egyre erősebben csapdosták magukat, és üveghangon sikoltottak:

– A mi picánkból beteggyerekek nem bújtak ki!

73-lyc AKK

GÖRÖGFAK. 010204